

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20223/2023
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је приврмени старатељ ББ, чији је пуномоћник Зоран Пејчић, адвокат из ..., против тужених ВВ и ГГ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгана Танчић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 892/2023 од 29.03.2023. године, у седници одржаној 31.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 892/2023 од 29.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 892/2023 од 29.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П 610/21 од 01.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништав и не производи правно дејство уговор о поклону закључен 19.08.2004. године између тужиоца као поклонодавца и тужене ГГ (тада ...) као поклонопримца, оверен пред Општинским судом у Бору под бројем ОвЗ 3985/04. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништав и не производи правно дејство уговор о поклону закључен 27.12.2011. године између тужене ГГ као поклонодавца и тужене ВВ као поклонопримца, оверен пред Основним судом у Бору под бројем ОвЗ 913/2011. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев тужене ГГ којим је тражила да се према тужиоцу утврди да је по основу одржаја стакла право на стану у Бору у улици ... бр. ..., укупне површине 69,36 м², који се налази на катастарској парцели број .. КО Бор 1, што је тужилац дужан да призна и трпи упис права својине у јавном регистру непокретности. Ставом четвртим изреке, обавезане су тужене да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 112.662,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 892/2023 од 29.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда у првом, другом и четвртм ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужене су благовремено изјавиле ревизију са предлогом да се њој одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“, бр.72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном правноснажном пресудом је утврђење ништавости уговора о поклону којим је тужилац поклонио наведени стан у Бору својој ћерки (туженој ГГ) и каснијег уговора о поклону којим је ћерка даље поклонила исти стан својој мајци (туженој ВВ). О овом тужбеном захтеву тужиоца судови су одлучили применом материјалног права из чланова 51, 52, 53. и 103. Закона о облигационим односима, код чињенично-правног закључка да је мотив тужиоца за закључење уговора о поклону са ћерком био осујећење трећих лица чији је био дужник, а не њено даривање. Тужене уз ревизију нису доставиле, нити се позвале на пресуде из којих би произилазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињенично-правној ствари, тако да нема потребе за уједначавањем судске праксе. Како правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од оцене доказа и решавања конкретног чињенично-правног питања да ли је мотив поклонодавца допуштен или не, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије као ни битне повреде поступка на које се указује у ревизији, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора о поклону поднета је 29.10.2018. године и у њој је означена вредност предмета спора од 100.000,00 динара, коју је прихватио и првостепени суд.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме предмет тужбеног захтева није новчани износа, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби очигледно не прелази законом прописани имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија тужених није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**